

BƏXT OĞRUSU

hekayə

Bu gələn yar olaydı,
Əlində nar olaydı,
İkimiz bir köynəkdə,
Yaxası dar olaydı.

Mən təsirlənib gözcü onə baxdım.
İlk dəfə qollarımız toxundu. Onun üz-
gözündə dəyişiklik hiss eləmədim,
sanki nəşə eşitməmişdi və qollarımız
toxunmamışdı. Bir qədər cəsarətlənib
qarşısında durdum:

- Bu sənindir, götürməşən kimsəyə
verilməyəcək,- deyib onə ciddi bax-
dım, canımda qorxu baş qaldırmışdı.

Cavabında M. təmkinlə, fəqət sə-
mimiyyətlə baxdı və aldı:

- Xoşdur belə diqqət.

Daha da cəsarətlənib:

- Tələbəlilik illərində diqqətimdə
təkcə sən olmusan,-deyəndə o, bu də-
fə məni daha ciddiyyətlə süzdü, - tələ-
bəlildən sonrakı illərdə də birlikdə
olmağımızı arzulayıram. Cavan kişi
yanımızda ayaq saxladı, bu başqası idi.
M. onunla salamlayıb bizi tanış elədi:

- Bu mənim qardaşımdır, - ağ əli
ilə onu göstərib adını dedi, - bu isə
qrup yoldaşımdır,-adımı ilk dəfə
onun dilindən eşiddim və əlini mə-
nə tuşladı.

Çaşqın hala düşdüm və sağollaşib
ayrıldım. Sonraya saxlamadım, sabahı
dərşdən çıxanda aydınləşdırdım. Əla!
Ancaq bu, məşələnin birinci yarısı
idi. Daha ağırını, yəni ikinci yarısını
aydınləşdırmaq onun öhdəsinə düşdü.
Xeyli vaxt aparsa da M. məşələni həll
etməyi bacardı.

Ailəmizdə söhbəti açdım. Anam
şəhərli qızına evlənməyimin qətiyyəv
tərəfdarı deyildi. Atamsa şad idi:

- Mənim oğlum qız seçimində səh-
və yol verməz. Adət-ənənələrimizi bi-
lir, ağıllı, düşüncəlidir. Şəhərdə ya-
şacaq, yanında özünə tay gəlini olma-
lıdır. Seçimi düzgün eləyib. Yumşalan
anam: - Buy, qızı görməmiş elə bu
başdan bəyəndin ki,-atama yüngülcə
lağla güldü.

Qızı görəndə anam xoşhallandı,
təəccüblə xəbər aldı:

- Ay oğul, sən bu qızı harda tapmı-
san?

- Bir yerdə oxuyuruq, beş ildi.

- Mən oğluma bələdəm, afərin,-
atam deyib ürəkdən gülümsədi.

Nişanlanmağımızdan xoşbəxt ol-
dumsa da sonrası məşəqqətli günlər
yaşamaq məcburiyyətinə qaldıq. S.
məni də, M.-ı də xain adlandırdı. Qız-
larımızın əksəriyyəti M-ə rəfiqəsinin
sevgilisinin oğrusu damğasını vurdu.
Oğlanlar məni S.-ə xəyanətdə suçladı,
guya qızı ümidli elədim, axırda da at-
dım. S.-ə qarşı bu cür münasibətimə
görə qızlarımız da mənə tənə edirdi.
Fəqət mənim belə fikrim olmamışdı,
heç ağıma da gəlməmişdi. Məgər S.ə
sevdiyimi söyləmişdimmi? Yaxud xo-
şuma gəldiyinə işarə vurmuşdummu?
Sadəcə dərşlərdə məndən kömək alır-
dı. S. isə ağladı ki, beş illik əv yaxın
rəfiqəsi bəxtini oğurladı, bundan son-
ra kimsəyə inanmaq, etibar etmək
olarmı? Nədənşə tələbələrımız M.-i
məndən qat-qat artıq təqsirləndirirdi.

Mənşə illərcə gizlincə düşünürdüm
ki, M. ilə bağı qəlbimdən keçən bəl-
kə də baş tutdu. Ümidim az idi, çox
az, amma hər halda vardı. Əgər var-
sa niyə də çalışmayım, cəhd göstər-
məyim? Çalışdım, düzgün də elədim.
Bir-iki tələbə yoldaşımız bizi anladı.
Təkcə birisi qulağıma pıçıldadı ki,
bunların hamısı paxıllıqdandı. Dözülməz
keçdi bir müddət. Nə yaxşı ki, tə-
ləbəlilik dövrü tezliklə başa çatdı.

Sədət sarayında keçən toyumuz
bizi birdəfəlik qovuşdurdu, kimlərin
nə deməsindən, düşünməsindən asılı
olmayaraq. Atamla anam toya aldığım
kostyumları geyinmişdi. Atam mənim
bərəbərimin əlindən keçdi. Anamı gö-
zəllikxanadakı M.-in ustası dəyişmiş-
di. Toyumuz yaddaqalan idi, razı qal-
mışdıq. Biz toydan xoşbəxtliyin qoşa
qanadları kimi bizə hədiyyə edilmiş
təzə mənzilimizə yollandıq, birgə hə-
yata başlamaqdan ötrü.